

WIADOMOŚCI SIMP

Nr. 8 Sierpień 1934 r.

WYDAWANE PRZEZ STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW MECHANIKÓW POLSKICH

Do naszych Kolegów!

Niniejszy zeszyt „Wiadomości SIMP”, piąty z kolei, wychodzi w chwili, gdyśmy już wszyscy powrócili do pracy po wypoczynku wakacyjnym. Zbliża się jesień, która jest okresem największego ożywienia w naszej pracy społecznej. W najbliższym też czasie rozpoczniemy już nasze wieczory odczytowo dyskusyjne, o czym zawiadomimy Kolegów, przesyłając Im zawczasu zaproszenia. W oczekiwaniu tego zwracamy się do wszystkich Kolegów, ażeby ze swej strony zrobili to, czego od Nich oczekujemy: aby przestali nam jak najrychlej swe adresy do Listy Inżynierów Mechaników Polskich, oraz odpowiedź na naszą ankietę zjazdową, zamieszczoną w czerwcowym zeszycie „Wiadomości SIMP”. Poza tem zapraszamy Kolegów do nadsyłania nam swych uwag do Skrzynki Koleżeńskiej, wiadomości osobistych i informacyj. Jednocześnie zawiadamiamy, że szpalty „Wiadomości SIMP” w dziale artykułów stoją również do rozporządzenia Kolegów.

Pragniemy najusilniej podkreślić, iż pierwszym i jedynym zadaniem „Wiadomości SIMP” jest stać się narzędziem wymiany myśli, związanych z całokształtem życia techniczno-społecznego wśród Inżynierów Mechaników Polskich.

Pamiętajcie, że milczenie Wasze, Koledzy, musielibyśmy zrozumieć, jako dowód zupełnej obojętności dla naszych wysiłków, przekreślającej w oczach naszych wszelką ich wartość. Czyżby taki miał być Wasz do nich stosunek?

Dajcie więc nam widoczny znak, że praca nasza nie jest dla Was obojętna! Prześlijcie zapewnienie poparcia, wypowiedzcie swe zastrzeżenia, jeżeli je macie! Z wdzięcznością przyjmiemy wszystko — byle nie bierność, byle nie obojętność!

Nie każcie nam jeszcze długo czekać na Was, Koledzy!

Komitet Redakcyjny „Wiadomości SIMP”

Do czego dążymy?

Z zagadnień ustrojowych polskich stowarzyszeń technicznych.

W zeszycie 1-szym „Nowin Technicznych” z r. 1933, w artykule p. t. „Ku nowym formom ustrojowym stowarzyszeń technicznych”, omówiono dość szczegółowo, w jakim kierunku pójść powinna przebudowa naszego życia techniczno-społecznego.

Ponieważ poglądy tam wypowiedziane najdokładniej odpowiadają naszym zapatrywaniom na to niezwykle doniosłe dla kraju zagadnienie, przypominamy pokrótce treść tego artykułu.

My, Technicy polscy, stanowimy w społeczeństwie odrębną grupę. Wiąże nas praca, będąca stwarzaniem dóbr materialnych, wychodząc z naturalnych rodzimych bogactw kraju.

Żyjemy w epoce, której wykładnikiem jest wyścig poszczególnych społeczeństw w dziedzinie postępu technicznego, wywołany dążeniem jednych z nich do supremacji nad innymi.

Na czoło zagadnień wysuwają się sprawy równowagi gospodarczej, oraz samowystarczalności rze-

czowej, koniecznej dla zapewnienia zdolności obronnej kraju. W tem wielkiem dziele przygotowania obrony, nam, technikom polskim, wiele musi przyspaść w udziale.

Aby sprostać zadaniu, należy zawczasu należyście zorganizować całokształt polskiego życia techniczno-społecznego.

Stworzenie jednolitej organizacji stowarzyszeń konieczne byłoby również w celu podniesienia kultury technicznej kraju nawet i w tym wypadku, gdyby względy bezpieczeństwa wogóle nie wchodziły w rachubę. Dzięki niej unikniemy rozpraszania naszych wysiłków, zwiększając wielokrotnie ich skutek użyteczny, czy to w działalności wydawniczej (prasa i książki techniczne), czy też w bezpośredniej wymianie myśli i doświadczeń, — unikniemy tej anomalji, iż jedni, pragnąc utrzymać łączność z całością stowarzyszeń swego zawodu, należeć muszą do paru ugrupowań, inni zaś, trzymają się zdala od życia stowarzyszeniowego wogóle.

Z uchwał VIII Zjazdu Inżynierów Mechaników Polskich.

Hasłem naszym:

— WSZYSCY MECHANICY DO SIMP —

patrz str. 45.

Forma stowarzyszeń ogólnotechnicznych, zawodowo nieodróżnionych, stanowczo się już przeżyła, stworzenie zaś wielu odrębnych kół specjalnych w łonie każdego z nich, również sprawy nie rozwiązuje, gdyż prowadzi do ogromnego rozdrobnienia, jak o tem była mowa.

Jedynym słusznym rozwiązaniem całości sprawy jest taka organizacja wszystkich technicznych stowarzyszeń kraju, któraby uwzględniła istnienie jednocześnie dwóch więzi — lokalnej i zawodowej.

Wyobraźmy sobie, że całość organizacji, którą nazwiemy np. Polskiem Towarzystwem Technicznym, dzieli się na lokalne oddziały: warszawski, łódzki, katowicki i t. d. W każdej z tych miejscowości oddział ten jest jedynym skupiskiem wszystkich inżynierów ją zamieszkujących.

Oddziały te dzielą się ze swej strony na koła fachowe, np. koła budowniczych, koła elektryków, koła mechaników i t. d. Otóż teraz, wszystkie koła lokalne jednego i tego samego zawodu tworzą łącznie jedyne, ogólnopolskie stowarzyszenie fachowe danego zawodu.

Jest to więc jakgdyby jednoczesny podział poziomy (oddziały lokalne) i pionowy (stowarzyszenia fachowe).

Z podziałem tym wiązałby się również podział funkcyj. Oddziały lokalne przyjęłyby całość spraw natury administracyjnej, gospodarczej, — przy nich skupiałoby się życie towarzyskie wraz ze wszystkimi jego przejawami, nie będącymi pracą zawodową o specjalnem, fachowem zabarwieniu. A więc zagadnienia techniczne, interesujące ogół inżynierów, wchodziłyby również do zakresu działalności oddziałów lokalnych. Odnajdujemy tu więc to wszystko, co stanowi treść pracy dzisiejszych stowarzyszeń ogólnotechnicznych. Do zakresu działalności stowarzyszeń fachowych, oraz kół fachowych, należałyby jedynie wszystkie sprawy związane z pracą ściśle zawodową o specjalnem, fachowem zabarwieniu. Siedziby zarządów tych stowarzyszeń mieściłyby się przy oddziałach lokalnych, skupiających największą ilość inżynierów danego zawodu. W ten sposób zarządy stowarzyszeń górników i hutników miałyby swą siedzibę niezawodnie w Katowicach, — włókienników — w Łodzi i t. d.

W tych warunkach każdy inżynier dowolnego zawodu, zamieszkały w dowolnej miejscowości, będący członkiem miejscowego lub najbliższego oddziału lokalnego, wchodzi łem samem do pełnego, lokalnego grona koleżeńskieg techników wszelkich zawodów, wchodzi jednocześnie do ściślejszego lokalnego koła zawodowego, a więc wchodzi również do ogólnopolskiego stowarzyszenia zawodowego i wreszcie staje się automatycznie członkiem wielkiej, jedynej rodziny techników polskich. A wszystko to, opłacając jedną tylko składkę, której wysokość powinna pozostawać w stosunku do istotnych korzyści, jakie członek uzyskuje.

Nie będziemy tu bliżej omawiali dalszego podziału organizacyjnego w stowarzyszeniach i kołach fachowych na specjalne sekcje i komisje. Te sprawy są same przez się zrozumiałe. Aby zakończyć te sprawy, zauważmy jeszcze, że przeprowadzenie tej organizacji wymagałoby pewnego ujednolinitenia statutowego dzisiejszych stowarzyszeń, które w budowie swej mogłyby pozostać nienaru-

szane, oraz szczegółowego opracowania klucza, określającego wysokość i podział opłat członkowskich. Sprawy te nie mają znaczenia zasadniczego, więc mówić tu o nich nie będziemy.

Omawiany artykuł zamyka się wskazaniem, w jaki sposób można i należałoby zorganizować Towarzystwo Wojskowo-Techniczne, założone przez SIMP w celu współdziałania w przygotowaniu zdolności obronnej kraju, na tle opisanego ustroju stowarzyszeń technicznych w Polsce.

Artykuł ten obudził bardzo żywe zainteresowanie wśród naszych kół technicznych. Słyszeliśmy wiele dyskusyj na ten temat, czytaliśmy nawet parę artykułów nawiązujących do wspomnianego artykułu i rozwijających zawarte w nim myśli, — nie spotkaliśmy się przecież ani razu ze zdaniem, któreby się przeciwstawiało podstawowemu myślowi tam wypowiedzianym.

Możemy więc śmiało powiedzieć, że plan powyżej nakreślony dogadza ogromnej większości naszych kolegów, inżynierów polskich, różnimy się zaś między sobą tem jedynie, iż podczas gdy jedni uważają, że może on być urzeczywistniony szybko i sprawnie, na podstawie łatwego w przeprowadzeniu porozumienia między wszystkimi polskimi organizacjami techniczno-społecznymi, inni skłonni są uważać, że, mimo całej swej słuszności, urzeczywistnienie planu napotka na poważne trudności, które wydatnie je opóźnią.

My przychylamy się raczej do pierwszej grupy Kolegów, wierzymy w zwycięstwo zdrowej myśli, w zdolność poświęceń małych rzeczy dla rzeczy wielkich, a przecież przyznać musimy, że usprawienie naszego życia techniczno-społecznego to jest wielka rzecz.

Jest jednak duża różnica między rzuceniem myśli, lub raczej jej wyrażeniem, gdyż myśl ta tkwiła oddawna w umysłach wielu Kolegów, a jej urzeczywistnieniem.

Oczekując ujawnienia inicjatywy w tym kierunku — również i ze strony innych stowarzyszeń, sami jednocześnie podejmujemy ją, przede wszystkim na naszym podwórku mechanicznym.

My, inżynierowie mechanicy, stanowimy niezawodnie najliczniejszą grupę w naszej wielkiej rodzinie inżynierskiej, — mimo to jednak nas nie wiadać, — jest nas garść zaledwie przy naszym sztandarze, tylu zaledwie, aby ów sztandar trzymać — na znak, że jesteśmy, że trwamy, — że wytrwamy!

Jesteśmy rozproszeni, mechanicy. Wszak inżynierowie samochodowi, inżynierowie lotnicy — to również mechanicy; liczne rzesze mechaników skupiają ugrupowania górników, hutników, kolejarzy, włókienników i innych. Mechanicy stanowią istotny trzon szeregu stowarzyszeń ogólnotechnicznych, tworząc w niektórych z nich odrębne, silne liczebne koła o charakterze zawodowym lub koleżeńskim.

Jest nas wielu, — nie wiemy jednak — ilu. Podjęliśmy się więc sporządzenia *listy inżynierów mechaników polskich*. Pierwszy okres tej pracy zakończony zostanie z końcem bieżącego roku wydaniem pierwszej listy. Oczekujemy, że obejmie ona nazwiska olbrzymiej większości naszych Kolegów mechaników. Do tego trzeba, ażeby obecnie, po zakończeniu okresu urlopowego, *wszyscy Koledzy,*

którzy dotychczas nie nadesłali jeszcze swych zgłoszeń, uczynili to nie zwlekając.

Opierając się na uchwale VIII Zjazdu Inżynierów Mechaników Polskich, rzuciliśmy hasło: „*Wszyscy mechanicy do SIMP*”. Hasło to wśród nas rozbrzmiewać powinno tak długo, dopóki nie zostanie urzeczywistnione w całej pełni. Czekamy z upragnieniem tej chwili, gdy będziemy mogli podać Kolegom do wiadomości, która z większych wytwórni, zatrudniających znaczną ilość inżynierów, pierwsza hasło to urzeczywistniła i stała się w tym względzie wzorem dla innych. Podkreślamy tu bardzo mocno ów czynnik zbiorowości w naszej pracy techniczno-społecznej, zdajemy sobie bowiem aż nadto dobrze sprawę, że praca ta może najlepiej rozwijać się w skupieniach inżynierów, ściśle związanych pracą zawodową przy wspólnym warstacie.

Na każdym z naszych Kolegów, umiejącym społecznie myśleć i pracować, ciąży obowiązek oddziaływania na najbliższych towarzyszy pracy w kierunku budzenia w nich świadomości, iż praca techniczno-społeczna jest naszym pierwszym wskazaniem.

Wróćmy jednak do przerwanego wątku i wskażmy, co zamierzamy uczynić w dziedzinie organizacji ustrojowej, zanim możliwe będzie przystąpienie do ogólnej przebudowy naszych stowarzyszeń technicznych w myśl wyżej wysuniętych wytycznych.

Nie mając możliwości przystąpienia do urzeczywistnienia całości zamierzeń, możemy, korzystając z mandatu udzielonego nam przez VIII Z.I.M.P. w pierwszej z jego uchwał, rozpocząć od zorganizowania ogółu inżynierów mechaników polskich, skupiając ich, zarówno niestowarzyszonych, jak i należących do lokalnych stowarzyszeń ogólnotechnicznych, nie naruszając w niczem ich ram organizacyjnych i zakresu działalności.

Chodzi więc o zbudowanie owej pionowej kolumny mechaników, uwidocznionej w rozważonym poprzednio schemacie i obejmującej koła mechaników przy wszystkich lokalnych stowarzyszeniach ogólnotechnicznych.

W tym celu musimy wejść z nimi w porozumienie, by to powiązanie organizacyjne przeprowadzić w sposób, któryby i nadal w niczem nie krę-

pował całokształtu ich dotychczasowej działalności, nam zaś umożliwił przyciągnięcie wszystkich naszych Kolegów mechaników do pracy technicznej, naukowej i zawodowej, stanowiącej najistotniejszą treść naszych zamierzeń.

Jesteśmy najgłębiej przekonani, że te dwie płaszczyzny pracy techniczno-społecznej, obejmujące pracę o charakterze ogólnotechnicznym i techniczno-zawodowym, dadzą się z łatwością ustawić najzupełniej równolegle, aby, nigdzie nie krzyżując się, ujęły między siebie bez tarć i wirów potężny nurt polskiej myśli techniczno-społecznej i przez nią kierowanego czynu.

Zwracamy się więc do technicznych organizacji lokalnych, oraz do technicznych kół koleżeńskich, aby zechciały się do zamierzeń naszych ustosunkować z całą życzliwością i ze zrozumieniem wspólnej naszej sprawy. Chodzi tu o celowy podział funkcji i pracy w łonie stowarzyszeń lokalnych, chodzi tu o wypełnienie poważnej luki, jaką wykazują koła koleżeńskie. Czyż koleżeństwo samo, będące tak cennym skarbem w życiu każdego z nas, wystarczy, by wypełnić potrzeby społeczne naszego życia pracy? Czy ma ono być jego treścią, czy też jego upiększeniem i uprzyjemnieniem? Czyż obok siebie, lub lepiej jeszcze, jedna w drugiej nie mogą istnieć więzi organizacyjne, skupiające kolegów z warsztatu pracy i kolegów z ławy szkolnej? A która z tych więzi powinna wziąć przewagę? Czyż nie ta, która wynika z naszej pracy zawodowej?

Odkładając do następnych zeszytów „Wiadomości SIMP” omówienie szczegółów związanych z naszymi zamierzeniami organizacyjnymi, zarówno wewnątrz SIMP, jak i w stosunku do organizacji skupiających inżynierów mechaników, z którymi zamierzamy nawiązać najściślejszą łączność, stwierdzamy obecnie, że wezwanie, skierowane do nas w pierwszej uchwale VIII-go Zjazdu Inżynierów Mechaników Polskich, podjęliśmy i że przystępujemy do zorganizowania wszystkich inżynierów mechaników polskich na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Pracę tę podejmujemy w tem głębokim przekonaniu, iż spotkamy się z pełnym zrozumieniem i gotowością do pomocy u wszystkich naszych Kolegów.

A jak to robią nasi koledzy, elektrycy?

Leży oto przed nami pierwszy czerwcowy zeszyt „Przeglądu Elektrotechnicznego”, zawierający roczne sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Obażerze to, bo dwadzieścia sześć stron druku obejmujące, sprawozdanie jest tak ciekawe, że nie wahamy się podać najważniejsze zeń rzeczy do wiadomości naszych Kolegów, inżynierów mechaników.

Już to musimy śmiało przyznać, że nasi Koledzy elektrycy oddawna okazywali większą ruchliwość i większą łatwość w organizowaniu swego życia techniczno-społecznego, niż my, mechanicy.

Nie będziemy zastanawiali się tu nad przeszko-

dom elektrykom udało się szczęśliwie uniknąć; chętnie zapisujemy na ich wyłączne dobro całość pięknych, osiągniętych przez nich wyników, pracę ich stawiając sobie za wzór.

Przystępując do sprawy, zauważmy, że Koledzy elektrycy już w r. 1923 w wydawnictwie „Gospodarka Elektryczna w Polsce” ogłosili listę elektryków, obejmującą ponad czterysta nazwisk. W roku 1929 Stowarzyszenie Elektryków Polskich liczy już 9 oddziałów i około 450 członków rzeczywistych. Obecnie liczy, według wspomnianego sprawozdania, 12 oddziałów i 910 członków rzeczywistych, stanowiących ogromną większość elektryków polskich, ponadto 65 członków zbiorowych, jakim są przedsiębiorstwa elektrotechniczne.

W okresie ostatnich pięciu lat zaznaczył się więc bardzo wydatny rozwój SEP'a, połączony ze stworzeniem mocnych podstaw organizacyjnych i finansowych. Według zamknięcia rocznego łączne wpływy wyniosły za rok 1933 okragło 196.000 zł., wydatki zaś ~ 185.000 zł. Był to rok, co prawda, wyjątkowo pomyślny, gdyż Walne Zebranie połączone z pięknie urządzoną wystawą elektrotechniczną dały 15.000 zł. zysku, przy obrocie przeszło 92.000 zł. Budżet SEP'a na rok 1934 preliniowano na blisko 129.000 zł. Musimy otwarcie przyznać, że są to sumy, jak na nasze dzisiejsze możliwości, istotnie bardzo duże.

Lecz nie o ilości oddziałów i członków i nie o pozycjach zamknięć i budżetów mówić zamierzamy, lecz o samej treści pracy Kolegów elektryków.

W statucie swym powiadają oni skromnie, że „zadaniem Stowarzyszenia jest zrzeszenie elektryków polskich w celu wspólnej pracy w sprawach, dotyczących całokształtu zadań elektrotechniki na ziemiach polskich i współdziałania w rozwoju rodzimego przemysłu elektrotechnicznego oraz krzewienia wiedzy elektrotechnicznej“.

Nie wgłębiając się w ustrój SEP'a, Zarządu Głównego i Oddziałów, wyliczymy ważniejsze organy pracy, przy pomocy których spełniane są powyższe zadania.

SEP obejmuje w swym łonie duże jednostki samodzielne: Sekcję Radjotechniczną i Organizację Gospodarki Świetlnej; istota ich działalności wynika z ich nazwy.

Poza tem SEP obejmuje dwie komisje centralne: słownictwa elektrotechnicznego i normalizacji elektrotechnicznej, oraz niedawno utworzone Biuro Znak Przepisowego, którego zadaniem jest udzielanie przedsiębiorstwom prawa zaopatrywania wyrobów swych w Znak Przepisowy SEP, będący rękojmią, że dane wyroby odpowiadają przepisom opracowanym przez odnośne komisje Stowarzyszenia. Prawo to Biuro Znak Przepisowego nadaje na podstawie dokonywanych nad wyrobami badań; w tym celu Biuro posiada pracownię badawczą, będącą obecnie w stanie rozbudowy. Dalej SEP obejmuje trzy komitety:

Polski Komitet Elektrotechniczny, zajmujący się sprawami współpracy i międzynarodową Komisję Elektrotechniczną, Polski Komitet Oświetleniowy, ześrodkowujący w sobie prace sześciu komisji oświetleniowych SEP i Polski Komitet Wielkich Sieci Elektrycznych.

Z kolei należy wymienić liczny szereg komisji technicznych SEP. Podzielić je można na dwie grupy. Pierwszą stanowi 17 komisji przepisowych, opracowujących wszelkie materiały dla obu wymienionych centralnych komitetów — słownictwa i norm; są to komisje: I definicji i symboli, II maszyn elektrycznych, III przepisów budowy i ruchu, IV przewodów i kabli, V materiałów izolacyjnych, VI żarówek, VII materiałów instalacyjnych, VIII izolatorów i napięć, IX trakcji elektrycznej, X olejów izolacyjnych, XI linii napowietrznych, XII radjotechniczna, XIII przyrządów pomiarowych, XIV grzejników, XV teletechniczna, XVI akumulatorów, XVII przepięć.

Dalej idzie sześć wzmiankowanych już komisji oświetleniowych: A—norm jasności, B—oświetlenia lotniczego, C—fotometryczna, D—oświetlenia samo-

chodowego, E—oświetlenia ulic, oraz nowa komisja oświetlenia architektonicznego.

Wreszcie SEP obejmuje jeszcze 5 komisji o charakterze bardziej ogólnym. Są to komisje: 1) pomocy koleżeńkiej, zajmująca się sprawami pośrednictwa pracy, udzielania zapomóg i wsparć, 4) koncesjonowania przemysłu elektroinstalacyjnego, zajmująca się sprawami ustawodawczymi i prawnymi jako organ projektodawczy i opiniodawczy SEP 3) elektrotechniki wojskowej—komisja utworzona w roku ubiegłym w wyniku inicjatywy Towarzystwa Wojskowo Technicznego przy SIMP i dla współpracy z nim i z władzami wojskowymi w zakresie zagadnień elektrotechnicznych dla potrzeb obrony kraju 4) biblioteczna i 5) wydawnicza.

Wszystkie powyższe sekcje, komitety i komisje żyją i pracują wydajnie dzięki pełnej poświęcenia pracy liczego szeregu ludzi dobrej woli, chętnie ofiarowujących swój czas i swe umiejętności dla dobra naszego dorobku w dziedzinie elektrotechniki.

Dalecy jesteśmy od tego, by sądzić, że ta własnie organizacja pracy, jaką przyjęli nasi Koledzy elektrycy, która im niezawodnie najlepiej odpowiada, miałaby być jedyną dla nas, mechaników, odpowiednią. Charakter i zakres naszej pracy i naszych potrzeb jest nieco różny. Jeżeli więc wspomnieliśmy, iż moglibyśmy się na Kolegach elektrykach wzorować, to nie myśleliśmy o kopjowaniu ich ustroju stowarzyszeniowego i form pracy, lecz o ich głęboko zrozumianem poczuciu wspólnoty społeczno-zawodowej, ich oddaniu się pracy dla dobra owej wspólnoty, ich energii, przedsiębiorczości i zapobiegliwości, jakich widoczne dowody widzimy w omówionem sprawozdaniu.

Kończymy do Was zwracając się, Koledzy elektrycy.

Patrząc z podziwem na Waszą pracę, pragnąc Wam w niej dorównać, życzymy Wam z całego serca jeszcze piękniejszych wyników.

Szczęść Wam Boże, Koledzy!

SPRAWOZDANIA

Sprawozdania z posiedzeń Prezydium SIMP.

W dniu 16 sierpnia odbyło się pierwsze powakacyjne posiedzenie Prezydium SIMP przy udziale Komisji Finansowej, poświęcone w całości omówieniu bieżących spraw finansowych, łącznie z zamknięciem rachunków zjazdowych, oraz ogólnych planów finansowych Stowarzyszenia na okres najbliższych miesięcy.

Między innemi omawiana była sprawa członków zalegających z opłacaniem składek członkowskich. Sprawa ta nie została wyczerpana i będzie rozważona, celem wniesienia jej na Zarząd na jednym z najbliższych zebrań Prezydium.

W dniu 23 sierpnia odbyło się drugie powakacyjne posiedzenie Prezydium SIMP przy udziale Komisji Organizacyjnej, poświęcone w całości, poza omówieniem bieżących spraw administracyjnych, ogólnym sprawom organizacyjnym Stowarzyszenia. Sprawy te nie zostały wyczerpane i będą w dalszym ciągu omawiane na najbliższem posiedzeniu Prezydium w dniu 30 sierpnia.

Termin wycieczki naukowo-technicznej został ostatecznie ustalony na 8 ÷ 11 października br., przyczem ustalono, iż koszt udziału w wycieczce nie powinien przekroczyć 50 zł. od osoby, wliczając w to całkowite utrzymanie, noclegi i przejazd, obliczony z Warszawy. Termin nadsyłania zgłoszeń przesunięty został do dn. 12 września br. Zorganizowanie wycieczki powierzone zostało kol. inż. E. Osce i kol. inż. A. Stulgińskiemu.

POWIADOMIENIA

Wycieczka Naukowo Techniczna do zakładów przemysłowych okręgu radomsko-kieleckiego

(patrz zeszyt czerwcowy „Wiadomości SIMP”) odbędzie się w terminie 8 ÷ 11 października b. r. Koszt udziału w wycieczce, obejmujący całkowite utrzymanie, noclegi i przejazd (obliczony z Warszawy), nie przekroczy 50 zł. Termin nadsyłania zgłoszeń, ewent. jednocześnie ze zgłoszeniami na członka SIMP, zostaje przesunięty do dnia 12 września. Ze względu na ograniczoną liczbę uczestników pierwszeństwo mieć będą Koledzy, których zgłoszenia nadeszły wcześniej.

Wieczory odczytowo-dyskusyjne SIMP.

Z dniem 11 września b. r. rozpoczynamy nasze wieczory odczytowo-dyskusyjne cyklem referatów metaloznawczych i warsztatowych. Poniżej podajemy program ich na okres najbliższych tygodni, z zastrzeżeniem możliwych przesunięć.

1. Dnia 11.IX—kol. inż. A. Wójcik. Wady w prętach mośiężnych i ich przyczyny, zbadane na tle wyrobu hut krajowych i zagranicznych.

2. Dnia 18.IX—kol. inż. H. Hackiewicz. Spostrzeżenia i niekóre dane ze zwiędzania zagranicznych wytwórni amunicji krajowej.

3. Dnia 25.IX — inż. S. Orzechowski. Stałe narzędziowe z punktu widzenia konsumenta.

4. Dnia 2.X—kol. inż. J. Babiński. Gospodarka narzędziowa.

Zebrania odczytowo-dyskusyjne odbywać się będą w lokalu SIMP (Czackiego 3/5 m. 22); początek—punktualnie o godz. 20.

Przed kaźdem zebraniem rozsyłane będą członkom SIMP, oraz tym, którzy przesłali swe adresy do listy inżynierów mechaników polskich, odrębne zawiadomienia i karty wstępu. Osoby nie będące członkami SIMP pragnący wziąć udział w tych zebraniach, proszeni są o listowne zawiadomienie nas o tem, umożliwiając nam tym sposobem przesłanie im karty wstępu.

ANKIETA ZJAZDOWA

Wobec nikłej ilości nadesłanych dotychczas odpowiedzi na naszą ankietę zjazdową, postanowiliśmy przedłużyć termin nadesłania odpowiedzi na nią do dn. 20 września br. Szczegóły dotyczące ankiety podane są w zeszycie czerwcowym „Wiadomości SIMP”. Zwracamy uwagę Kolegów, iż, wstrzymując się od zabrania głosu w ankiecie, przekreślają tem samem swe prawa do krytykowania najbliższego naszego zjazdu, który odbędzie się wiosną roku przyszłego we Lwowie.

Pamiętajmy, że zjazdy nasze, są naszym wspólnym dobrem, i obowiązkiem kaźdego z nas jest dbać o to, by wypadły one najlepiej i przyniosły największe korzyści ogółowi naszych Kolegów.

SKRZYNKA KOLEŻEŃSKA

Sprawy organizacyjne i statutowe SIMP nie przestają nader żywo interesować naszych kolegów. Wszystkie uwagi w tym mierze nadesłane cechuje bijąca z nich, szczerza życzliwość dla naszej organizacji. Dziękujemy też im za nie z całego serca. Pragnęlibyśmy, aby, podane do wiadomości ogółu Kolegów, stały się one dla nich zachętą do przerwania dotychczasowego ich milczenia i zabrania głosu w Skrzynce Koleżeńskej.

Kol. X. Y., stwierdziwszy, iż uiszczanie opłat członkowskich, mimo niskiego ich poziomu, napotyka na liczne trudności, które, mimo wszystko, niezawsze płyną tylko z opie-szałości Kolegów zalegających ze składkami, proponuje wprowadzenie opłat progresywnych. Tę nawskroś oryginalną myśl motywuje w sposób, któremu nie można odmówić poważnej

dozy słuszności. Pisze on między innemi: „Wszak stowarzyszenie techniczne to nie klub towarzyski, w którym kaźdy chce się czuć jak u siebie i być na równych prawach; tam istotnie mogłoby być upokarzającym obracać się wśród Kolegów, którzy łożą na to, abym ja, opłacający mniejsze niż oni składki, spędzał czas również wesoło, jak oni. Do Stowarzyszenia należy się, by w niem pracować dla wspólnego naszego dobra; nie jest to przyjemność, jest to obowiązek, który powinniśmy wypełniać z całem oddaniem i poświęceniem. Dlaczego więc ja, zarabiający 420 zł. miesięcznie miałbym się wstydić, iż opłacam na rzecz Stowarzyszenia mniej, niż inny Kolega, którego dochody wynoszą np. 2000 zł.? Napewno zapłacenie przeze mnie dziesięciu złotych kwartalnie, przenie-ruję bowiem „Mechanika”, przychodzi mi trudniej, niż jemu zapłacenie 10 lub więcej zł. miesięcznie. W Stowarzyszeniu pracujemy obydwaj, jednakowoż, przypuszczam nawet, że ja daję ze siebie znacznie więcej może, bo dać mogę i czynię to chętnie. Widzę jednak, jak skromne są zasoby Stowarzyszenia i jak łatwo możnaby je powiększyć, gdyby wprowadzić opłaty członkowskie progresywne. W przeciwnym bowiem razie wypadnie je obniżyć jeszcze w porównaniu ze stanem obecnym, gdyż zewsząd słyszy się wyrzekania, że wielu Kolegów należy więcej niż do jednego stowarzyszenia. Konkretyzując rzecz proponuję, aby na najbliższem Walnem Zebraniu Członków przeprowadzić zasadę progresywnych opłat członkowskich, wynoszących 0,5% od dochodów, zaokrąglonych do pełnej setki w dół. Poza tem dochodziłyby dopłaty za ulgową prenumeratę pism. W ten sposób ja opłacałbym, poza prenumeratą, 2 zł. miesięcznie, na co zdobyć się jeszcze mogę, a kolega, zarabiający 2000 zł. na miesiąc płaciłby 10 zł. miesięcznie. Może koledzy, zapoznajdani cudzą kieszenią? Mogę ich zapewnić, że opłacanie 2 zł. miesięcznie napewno sprawi mi większą trudność, niż owemu Koledze opłacanie 10 zł. A zresztą, takie jest moje zapatrywanie na te rzeczy. Jest to zupełnie podobne do opłacania podatków, tylko że tam rośnie i stopa procentowa. Nie wstydzę się ani trochę tego, że płacę mniejsze podatki, niż niejedyn zamożny obywatel, mimo że obydwaj korzystamy z jednakiej opieki państwa”.

List kol. X. Y. podajemy Kolegom pod rozwagę.

„WSZYSCY MECHANICY DO SIMP”

Jeden z Kolegów naszych wraz ze zgłoszeniem na członka SIMP nadesłał nam swe uwagi, które z prawdziwym zadowoleniem podajemy do wiadomości ogółu Kolegów.

„Jestem wprawdzie już członkiem miejscowego stowarzyszenia ogólnie technicznego i opłacanie dodatkowych składek do SIMP stanowić będzie dla mnie, wobec mych bardzo skromnych dochodów, obciążenie dosyć poważne. Tem nie mniej chętnie decyduję się na to, uważam bowiem to za pierwszy swój obowiązek, by, jako inżynier mechanik, popierać w granicach mych możliwości organizację, która za cel postawiła sobie zrzeszenie wszystkich inżynierów mechaników polskich na obszarze całej Rzeczypospolitej.

Sam mieszkam na prowincji, odciętej od wielkich ośrodków przemysłowych kraju, nie miałem też możności ani razu zetknięcia się z organizacją Panów na żadnym ze zjazdów, o których też niewiele wiedziałem. Dopiero z „Wiadomości SIMP” dowiedziałem się o tem wszystkim.

Obecnie radbym bardzo wstąpić do Waszego Stowarzyszenia, i pragnąłbym, aby hasło, które rzuciliście w ostatnich „Wiadomościach SIMP”, „Wszyscy Mechanicy do SIMP” mogło zostać urzeczywistnione jak najszybciej.

Z największą chęcią podjąłbym się roli łącznika między Waszem Stowarzyszeniem, a garścią inżynierów mechaników, (około 12 osób) którzy tu pracują; narazie przesyłam ich dane osobiste, potrzebne dla listy inżynierów mechaników”.

Obyśmy podobnych listów otrzymywali jak najwięcej.

WIADOMOŚCI OSOBISTE

Kol. inż. Apolinary Zieliński oraz kol. inż. Bogusław Matyja przeszli do Starachowickich Zakładów Górniczych w Starachowicach p. Wierzbnik.

Lista inżynierów mechaników, którzy ukończyli Politechnikę Warszawską w roku 1932/33.

Cegielski Stanisław, Cygański Stanisław Mirosław, Dmochowski Jan, Duniewicz Wiktor, Frycz Lucjan Gustaw, Gil Stefan, Gubrynowicz Zdzisław Marja Piotr, Korewa Witold, Koniański Kazimierz Stanisław, Lewandowski Wawrzyniec Bohdan, Lipiński Stanisław Ignacy, Łobocki Aleksander, Mańkowski Leopold, Mickiewicz Tadeusz, Mieszczański Erazm Marcin, Munweż Aleksander, Oganowski Kazimierz, Patorski Kazimierz, Pełczyński Tadeusz Wojciech, Podbielski Hieronim, Prewysz-Kwinto Romuald Ferdyn., Prokofjew Jakób, Przewłocki Stefan, Raabe Zygmunt Konstanty, Robowski Witold, Rytwiński Stanisław Inocenty, Smoliński Józef, Starnecki Jerzy Kazimierz, Stypułkowski Wiesław Jan, Sudra Wiktor, Szawłowski Zygmunt Karol, Szrojt Ludwik, Szymanowski Witold, Trebski Stefan Jan, Witkowski Roman, Zgorzelski Stefan Ignacy.

Lista inżynierów mechaników, którzy ukończyli Politechnikę Lwowską w r. 1933/34.

Brzana Stanisław, Brański Dominik, Brill Ludwik, Bura Antoni, Dąbrowski Marjan, Daniszewski Kazimierz, Eitelberg Stanisław, Eichelberger Roman, Ermański Zdzisław, Florczak Tadeusz, Filipowski Stanisław, Gaweł Roman, Gliniecki Mieczysław, Glinkowski Michał, Jaburek Roman, Ignatowicz Stanisław, Kaczkowski Edward, Kopacz Tadeusz, Kos Michał, Kossowski Tadeusz, Koszutski Józef, Kunstman Adam, Kepiński Stanisław, Łobaczewski Janusz, Loesch Mieczysław, Mihołowicz Jerzy, Michalewski Władysław, Nowakowski Roman, Peschel Rudolf, Stysz Włodzimierz, Styma Stanisław, Szujski Tadeusz, Sitka Józef, Schmidt Ryszard, Stahl Jerzy, Teodorczuk Wilhelm, Wenzel Tadeusz, Wiśniowski Wiktor, Wolny Teodor, Zobel Edward, Zych Stanisław.

LISTA INŻYNIERÓW MECHANIKÓW POLSKICH

Rozpoczynając druk drugiego odcinka Listy Inżynierów Mechaników Polskich, zwracamy uwagę Kolegów, że objąć ona powinna nazwiska nietylko inżynierów, którzy posiadają dyplomy wydane przez wydziały mechaniczne politechnik krajowych i zagranicznych, lecz również nazwiska tych, którzy, jakkolwiek ukończyli inne wydziały wyższych zakładów naukowych o poziomie akademickim, pracują jako inżynierowie mechanicy. Bliższe wyjaśnienia dotyczące Listy Inżynierów Mechaników Polskich podane zostały w kwietniowym zeszycie „Wiadomości SIMP“.

Lista Nr. 2*).

1. Arkuszewski Mieczysław, Kierownik Dobrych Zakładów Przemysłowych Lubiec i Piła, Lubiec, p. Szczerców, r. ur. 1898, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1928.
2. Arnd Zbigniew, Sekretarz Zrzeszenia Polskich Przemysłowców Lotniczych w Warszawie, Warszawa, ul. Topolowa 9 m. 1, r. ur. 1885, Polit. w Friedbergu, Wyd. Mech., r. uk. 1909.
3. Augustyn Zygmunt, Konstr. Biura Techn. Państw. Wytw. Prochu w Pionkach, Pionki, Państw. Wytw. Prochu, r. ur. 1904, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1931.
4. Balmierz Mieczysław, Kierownik B. Prod. F-ki Samoch. P. Z. Inż. w Warszawie, Warszawa, ul. Żytnia 22, r. ur. 1900, Wyższa Szk. Bud. Masz. im. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, Instytut Polit. w Paryżu.
5. Berthelman Eryk, Kierownik Kuźni i Term. Obr. F-ki Metalurgicznej P. Z. Inż. Ursus, p. Włochy k. Warszawy, F-ka Metalurg. P. Z. Inż. r. ur. 1899, Polit. Lwowska, Wyd. Mech.
6. Bittner Adam, Konstr. Warszawskiej Sp. Akc. Bud. Parowozów w Warszawie, Warszawa, ul. Tamka 45b

- m. 1, r. ur. 1900, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1931.
7. Blauth Tadeusz, Dyr. F-ki Obrabiarek „Pionier” w Warszawie, Warszawa, ul. Krochmalna 71, r. ur. 1884, Polit. w Wiedniu, Wyd. Mech. r. uk. 1909.
8. Bogucki Konstanty, Kier. Katowickiego B. F-my „H. Cegielski” w Poznaniu i Przedstawiciel Starach. Zakł. Gór. w Katowicach, Katowice, ul. Zamkowa 3, r. ur. 1884, Polit. Kijowska, Wyd. Mech. r. uk. 1909.
9. Borkowski Kazimierz, Inżynier Stow. Dozoru Kół w Warszawie, Warszawa, ul. Czerniakowska 202 m. 51, r. ur. 1896, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1926.
10. Borowiec Jan, Insp. Oddz. Silników Spalinowych Warszawskiej Sp. Akc. Bud. Parowozów w Warszawie, Warszawa, ul. Grójecka, 42A, m. 9, r. ur. 1901, Politechnika Lwowska, Wyd. Mech. r. uk. 1927.
11. Breckzo Zygmunt, Konstr. Stow. Mech. Polskich w Pruszkowie, Warszawa, ul. Szpitalna 10, r. ur. 1907, Uniw. w Tuluzie, Wyd. Mech. r. uk. 1932.
12. Brokowski Roman, inż. Stow. Dozoru Kół w Warszawie, Warszawa, ul. Koszykowa, 11 m. 18, r. ur. 1900, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1926.
13. Brzeziński Stanisław, Naczelnik Warsztatów P. Z. Inż. w Warszawie, Warszawa, ul. Grójecka 40 m. 10, r. ur. 1898, Polit. Warszawska, Wyd. Mech.
14. Bujak Jakób Z., Kier. Stacji Próbniej Warszawskiej Sp. Akc. Bud. Parowozów w Warszawie, Warszawa, ul. Filtrowa 34, r. ur. 1905, Polit. Lwowska, Wyd. Mech. r. uk. 1930.
15. Bystydzieński Stefan, Dyr. F-ki Maszyn „Moc”, (Bystydzieński i Sopoćko) Sp. Akc. w Warszawie, Warszawa, ul. Ks. Skorupki 14, r. ur. 1872, Polit. w Zurychu, Wyd. Mech., r. uk. 1903.
16. Byszeński Wacław, Kier. Techn. i Prok. Chłodnia i Składy Portowe Gdynia w Gdyni, Chłodnia Portowa, r. ur. 1902, Polit. Gdańska, Wyd. Mech.
17. Cegliński Stanisław, Kier. F-ki Polskie Zakł. Opt. Sp. Akc. w Warszawie, Warszawa, ul. Pańska 13A m. 6, r. ur. 1895, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1926.
18. Cendrowski Bronisław, Konstr. F-ki Polskie Zakł. Opt. Sp. Akc. w Warszawie, Warszawa, ul. Hoża 37 m. 33, r. ur. 1898, Polit. Warszawska, Wyd. Mech. r. uk. 1930.
19. Choraży Adam, Rzeczoznawca Bureau „Veritas” w Polsce, Warszawa, Okęcie, Port Lotniczy, Bureau Veritas, r. ur. 1901, Polit. Lwowska, Wyd. Mech. r. uk. 1929.
20. Chróścielewski Aureljusz, Kier. B. Techn.-Most. F-ki K. Rudzki i Sp. w Warszawie, Mińsk-Mazowiecki, ul. Piłsudskiego 55, r. ur. 1875, Polit. Warszawska, Wyd. Mech. r. uk. 1926.
21. Chrzanowski Stanisław, Ignacy, Kier. Oddz. Pom. Ciepłych i Inżynier Org. Państw. F-ki Zw. Azot. w Mościcach, Mościce k. Tarnowa, P. F. Zw. Azot. r. ur. 1899, Polit. Lwowska, Wyd. Mech. r. uk. 1933.
22. Cyma Zygmunt, Kier. Ruchu Podlaskiej Wytwórni Samolotów, Biała Podlaska, ul. Samolotowa 2 m. 2, r. ur. 1901, Polit. Lwowska, Wyd. Mech. r. uk. 1933.
23. Czapliski Witold, Dyr. Zakł. Amunicyjnych „Cisk” w Warszawie, Warszawa, ul. Lwowska 1, r. ur. 1882, Polit. Kijowska, Wyd. Mech., r. uk. 1909.
24. Czerwiński Jan Marjan, adr. Biała Podlaska, r. ur. 1878, Polit. Warszawska, Wyd. Mech. r. uk. 1904.
25. Derejski Stanisław, Kier. Elektrowni i Wodociągów w Modlinie, Michałów, p. Legionowo-Michałów, r. ur. 1894, Polit. Warszawska, Wyd. Mech. r. uk. 1927.
26. Dickman Jerzy, Szef Odlewni Żeliwa i Odł. Rur Zakładów Ostrowieckich w Ostrowcu, Ostrowie Kielecki, ul. Moniuszki 4 m. 2, r. ur. 1900, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1926.
27. Dmochowski Franciszek, Dyr. Techn. Wojskowego Zakładu Pirotechnicznego w Rembertowie, Rembertów, Wojsk. Zakł. Pirotechniczny, r. ur. 1881, Szk. Morskiej Inż. w Kronsztacie, r. uk. 1904, Nikolajewska Morska Akademia w Petersburgu, r. uk. 1908.
28. Dymecki Jan Lech, Szef B. Sechn. F-ki Motorów „Perkun” w Warszawie, Warszawa, ul. Grochowska 46 m. 4, r. ur. 1902, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1928.
29. Fürstenberg Jan, Kier. Dz. Kółowego Warszawskiej Sp. Akc. Bud. Parowozów w Warszawie, Warszawa, ul. Mickiewicza 27F, r. ur. 1901, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1925.

*) Opublikowana w poprzednich zeszytach „Wiadomości SIMP” Lista Nr. 1 zawiera 237 nazwisk.

30. Geisler Edward Tadeusz, Prof. zw. Polit. Lwowskiej, Lwów, Politechnika, r. ur. 1884, Polit. Ryska, Wyd. Mech., r. uk. 1908.
31. Gembarszewski Leszek, b. Nacz. Wyd. Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy, Warszawa, ul. Koszykowa 17 m. 5, r. ur. 1865, Inst. Technolog. w Petersburgu, r. uk. 1889.
32. Głębocki Józef, Dyr. F-ki Wagonów „Wagon” w Ostrowie-Pozn., Drzewce, p. Drzewce-Naęczów, r. ur. 1878, Uniw. de Gand (Belgia), Wyd. Mech., r. uk. 1903.
33. Głiszczynski Henryk, Inż. Ruchu F-ki Sody Zakładów „Solvay” w Polsce, Mątwy n/Notecią, koło Inowrocławia, r. ur. 1903, Uniw. w Tuluzie, Wyd. Mech., r. uk. 1926.
34. Gosztowtt Leon, St. Konstr. Sp. Akc. Wielkich Pieców i Zakł. Ostrowieckich w Ostrowcu, Ostrowiec-Kielecki, ul. Moniuszki 3, r. ur. 1907, Polit. Warszawska, Wyd. Mech. r. uk. 1930.
35. Grzymałowski Stanisław, Przedstawiciel Sp. Akc. H. Cegielski w Warszawie, Warszawa, Mokotów, ul. Karłowicza 9, r. ur. 1893, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1922.
36. Gurycki Daniel Kazimierz, Dyr. F-ki „Warszawska Fabryka Guzików” w Warszawie, Warszawa, ul. Wielka 19 m. 5, r. ur. 1882, Uniw. w Nancy, Wyd. Mech., r. uk. 1910.
37. Hauswald Edwin, Prof. zw. Polit. Lwowskiej, Lwów, Politechnika, r. ur. 1868, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1891.
38. Henikowski Apolinary Ludwik, Przedstawiciel Przetwórnicy Olejów Roślinnych, Sp. Akc. w Radomiu, Radom, ul. Piłsudskiego 9, r. ur. 1884, Instytut Technolog. w Petersburgu, Wyd. Mech., r. uk. 1910.
39. Holenderski Tadeusz, Właściciel i Kierownik Wytwórni Lamp i Zyrandoli Elektr. w Warszawie, Warszawa, ul. Wiejska 13 m. 1, r. ur. 1900, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1933.
40. Huber Maksymilian Tytus, Prof. zw. Polit. Warszawskiej, Warszawa, ul. Koszykowa 75, r. ur. 1872, Polit. Lwowska, Wyd. Inż., r. uk. 1894.
41. Hubert Witold, Emer. Oficer Marynarki Wojennej, Warszawa, ul. Nowowiejska 32 m. 7, r. ur. 1889, Polit. w Petersburgu, Wyd. Bud. Okr., r. uk. 1917.
42. Januszewski Piotr, Dyr. Polskiego Związku Przedsiębiorstw Elektrotechn. w Warszawie, Warszawa, Al. Jerozolimskie 16, r. ur. 1878, Polit. w Darmstadt, Wyd. Mech., r. uk. 1901.
43. Jarocki Jan, Kier. F-ki Brevilier-Urban (F-ka Wyróbów Hutn.), w Ustroniu, Ustroń, woj. Śląskie, r. ur. 1899, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1926.
44. Juchimowicz Jan, Konstr. Stow. Mech. Polskich z Ameryki w Pruszkowie, Pruszków, r. ur. 1896, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1928.
45. Kalinowski Roman Walenty, Insp. Dz. Mot. w Warszawskiej Sp. Akc. Bud. Parowozów w Warszawie, Warszawa, Al. Grójecka 42 m. 29, r. ur. 1891, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1925.
46. Kamiński Wacław, Właściciel Biura Techniczno-Instalacyjnego w Warszawie, Warszawa, ul. Sienna 26 m. 6, r. ur. 1897, Polit. Gdańska, Wyd. Mech., r. uk. 1927.
47. Kamler Witold, Kier. Zakł. Instalacyjnych i Urządzeń Zdrowotnych „J. Kamler i Sp.” w Warszawie, Warszawa, ul. Misyjna 8 m. 5, r. ur. 1906, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1930.
48. Karwecki Jakób, Konstr. F-ki H. Cegielski, Sp. Akc. w Poznaniu, Poznań, ul. Szwejcarska 27 m. 1, r. ur. 1891, Polit. w Petersburgu, Wyd. Mech., r. uk. 1915.
49. Kawecki Stefan, Kier. D. O. K. P. w Wilnie, Wyd. Mech., Wilno, D. O. K. P., r. ur. 1884, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1908.
50. Kieszniewski Kazimierz, Pułk. Wojsk Polskich, M. S. Wojsk., Warszawa, ul. Forteczna 1, r. ur. 1886, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1912.
51. Kistelski Leszek, Z-ca Kier. Oddz. Elab. Zapłn. Wojsk. Zakł. Pirotechnicznych w Rembertowie, Warszawa, ul. Lwowska 8 m. 19, r. ur. 1898, Polit. Warszawska, Wydział Mech., r. uk. 1928.
52. Kławe Czesław, Generalny Przedstawiciel Przyrządów Pomiarowych F-my „C. Zeiss” w Polsce, Warszawa, ul. Wawelska 26, r. ur. 1908, Polit. w Grenoble, Wyd. Mech.
53. Kobyliński Bronisław, Kier. Gł. Warsztatu Zjed. Fabryk Związków Azotow. w Chrzanowie, Katowice, ul. Plebiscytowa 39, r. ur. 1887, Polit. w Pradze-Cz., Wyd. Mech., r. uk. 1913.
54. Kobyłecki Roman, Szefostwo Intendencji O. K. VII w Poznaniu, ul. 3 Maja 7 m. 11, r. ur. 1871, Polit. w Mittwaida, Wyd. Mech., r. uk. 1894.
55. Korsak Tadeusz, Konstrukt. B. Techn. Państw. Wytw. Prochu w Pionkach, Pionki, Państw. Wytw. Prochu, r. ur. 1904, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1931.
56. Kosewski Eugenjusz, Kier. Wyd. Techn. Związku Straży Pożarnej Rz. P., Warszawa, Al. Jerozolimskie 93 m. 33, r. ur. 1900, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1903.
57. Kossowski Wacław, Kier. Techn. F-ki „Compensator” (W. Maciejewski i Sp.) w Warszawie, Warszawa, ul. Piusa XI 4 m. 7, r. ur. 1878, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1903.
58. Kotik Tadeusz, Ref. Wyd. Mech. Służby Techn. Kier. Marynarki Wojennej w Warszawie, ul. T. Hołowski 3 m. 64, r. ur. 1894, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1924.
59. Kowalski Antoni, Kier. Warszt. Mech. F-ki H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Poznań, ul. Rolna 29A, r. ur. 1902, Polit. Lwowska, Wyd. Mech.
60. Kozieradzki Stanisław, Inż. w Depart. Górn. Hutn. Minist. Przemysłu i Handlu w Warszawie, Warszawa, ul. Śmiała 37, r. ur. 1883, Inst. Technologiczny w Petersburgu, r. uk. 1910.
61. Krauze Jan Konrad, Prof. zw. Akademii Górniczej w Krakowie, Wykł. Wyższ. Studium Handlowego Uniw. Jagiellońskiego w Krakowie, Kraków, ul. Karłowicza 29, r. ur. 1882, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1902.
62. Krawczyński Zdzisław, Konstr. P. Z. Inż. w Warszawie, Warszawa, Żolibórz, ul. Gen. Sułkowskiego 34, r. ur. 1898, Polit. Warszawska, Wyd. Mech. r. uk. 1930.
63. Kręglewski Adam, Dyr. P. Z. Inż. w Warszawie, Członek Zarz. Sp. Akc. „H. Cegielski w Poznaniu, Warszawa, Al. Ujazdowskie 41 m. 1, r. ur. 1886, Polit. Gdańska, Wyd. Mech., r. uk. 1909.
64. Kruszewski Stanisław, Redaktor „Techniki Parowozowej”, Wykł. w Wyższ. Szk. Bud. Masz. im. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, Warszawa, ul. Służewska 3 m. 10, r. ur. 1872, Instytut Technologiczny, Wyd. Mech., r. uk. 1896.
65. Krzewski-Księski Henryk, St. Asyst. Szefa Kuźni Zakł. Ostrowieckich w Ostrowcu, Ostrowiec-Kiel., Zakł. Ostrowieckie, r. ur. 1902, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1928.
66. Krzywicki Aleksander, Członek Zarz. Sp. Akc. Pierwsza F-ka Bud. Parowozów w Polsce, Warszawa, ul. Szopna 10 m. 3, Polit. w Petersburgu, Wyd. Bud. Okrętów.
67. Księżycki Tadeusz, St. Konstr. Zbrojowni Nr. 2 w Warszawie, Warszawa, ul. Bednarska 27 m. 15, r. ur. 1907, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1931.
68. Kutarba Kazimierz Ludwik, St. Asyst. Polit. Warszawskiej, Asyst. Narzędziarni F-ki Sam. Ursus w Warszawie, Włochy k/Warszawy, ul. Sieradzka 21 m. 25, r. ur. 1903, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1930.
69. Kuźniarski Zygmunt, Konstr. B. Oprac. Warszt. F-ki Samoch. P. Z. Inż. w Warszawie, Warszawa, ul. Wołomińska 8 m. 15, r. ur. 1903, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1931.
70. Lewandowski Zygmunt, Kier. Dz. Siln. Wodnych F-ki Lilpop, Rau i Loewenstein w Warszawie, Warszawa, ul. Filtrowa 25, r. ur. 1891, Politechnika w Niżnim-Nowgorodzie, Wyd. Mech., r. uk. 1918.
71. Lisiecki Władysław, Zarządca T.wa „Promotor” w Warszawie, Warszawa, ul. Mokotowska 16, r. ur. 1876, Inst. Technolog. w Petersburgu, Wyd. Mech., r. uk. 1900.
72. Lubiński Zygmunt Walerjan, Kier. B. Techn. i Prokurent Sp. Akc. Polskie Zakł. Babcock-Zieleński w Sosnowcu, Sosnowiec, ul. Gołaba 1, r. ur. 1879, Inst. Technologiczny w Petersburgu, Wydział Mech., r. uk. 1902.
73. Lubowicki Zygmunt, Kier. Dz. Normalizacji w B. Oprac. Warszt. F-ki P. Z. Inż. w Warszawie, Warszawa, ul. Sienna 23, r. ur. 1898, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1931.

74. Lutosławski Zbigniew, Sekr. Techn. Zarz. T-wa Lilpop, Rau i Loewenstein w Warszawie, Warszawa, Plac Małachowskiego 2 m. 14, r. ur. 1904, Polit. Gdańska, Wydż. Mech., r. uk. 1927.
75. Łazarek Władysław, Inż. Mas. Produkcji, Podlaska Wytw. Samolotów, Biała Podlaska, ul. Kościuszki 32, r. ur. 1894, Politechnika Warszawska, Wydż. Mech., r. uk. 1931.
76. Łubieński Stanisław, Asyst. Wydż. Energ. Zakł. Ostrowieckich w Ostrowcu, Ostrowiec-Kiel., Zakł. Ostrowieckie, r. ur. 1903, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1928.
77. Łuczko Konstanty, Inż. Warszawskiej Sp. Akc. Bud. Parowozów w Warszawie, Warszawa, ul. Polna 52 m. 8, r. ur. 1904, Polit. Gdańska, Wydż. Mech., r. uk. 1929.
78. Łukasiewicz Michał, Szef Wydż. Techn. w Zarządzie T-wa Starachowickie Zakł. Górnicze Sp. Akc. w Warszawie, Warszawa, Al. Szucha 16 m. 32a, r. ur. 1889, Polit. w Liege, Wydż. Mech., r. uk. 1914.
79. Majewski Józef Naucz. Państw. Wyższ. Szkoły Budowy Maszyn w Poznaniu, Poznań, ul. Rolna 23 m. 4, r. ur. 1905, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1930.
80. Materny Marjan, Asyst. Wydż. Odl. Żel. Starachowickich Zakł. Górn. w Starachowicach, Starachowice, woj. Kieleckie, Kol. Urzędnicza 172, r. ur. 1897, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1928.
81. Michałowski Marjan Kier. Warszt. Polskich Linij Lotniczych w Warszawie, Warszawa, Al. Jerozolimskie 31 m. 13, r. ur. 1903, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1929.
82. Migurski Jan, Kier. Dz. w Dyr. Tramw. i Autobuzów m. st. Warszawa, Warszawa, ul. Łazienkowska 8 m. 2, r. ur. 1879, Polit. w Pradze-Cz., Wydż. Mech., r. uk. 1908.
83. Miodyński Józef, Kier. Kontr. Fabr., Walcownie Metali Sp. Akc., Dziedzice, ul. Staszica 196, r. ur. 1903, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1928.
84. Misiewicz Konstanty, Kier. B. Techn. Inst. Bad. Mat. Uzbr. w Warszawie, st. Wesoła k/Warszawy, r. ur. 1891. Uniw. w Tuluzie, Wydż. Mech., r. uk. 1914.
85. Mogilnicki Stefan, Konstr. Polsk. Zakł. Skody w Warszawie, Warszawa, ul. Mokotowska 24, r. ur. 1902, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1930.
86. Mostowski Tadeusz, Ases. Refer. Polsk. Kol. Państw. w Przemysłu, Przemysł, ul. Mickiewicza 53, Politechnika Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1928.
87. Müller Bernard, emer. Komandor Inż. Marynarki Wojennej, Warszawa, ul. St. Czarnieckiego 40, r. ur. 1878, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1901.
88. Neugebauer Władysław, Wł. Zakł. Bad. Wody i Bud. Wodooczyszczaczy w Warszawie, Warszawa, ul. Leszno 27, r. ur. 1898, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1928.
89. Nierojewski Mieczysław, Wolnoprakt. Inż. Ogrzewnictwa w Warszawie, Warszawa, ul. Polna 64 m. 21, r. ur. 1899, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1928.
90. Niewiadomski Paweł, Wykł. Polit. Warsz., Warszawa, Politechnika, Zakł. Konstr. Dział, r. ur. 1880, Akad. Artyler. w Petersburgu, r. uk. 1905.
91. Nowacki Jan, Konstr. F-ki H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Poznań, ul. Górna Wilna 61 m. 7, r. ur. 1895, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1923.
92. Nowkuński Stanisław, Konstr. Siln. Lotn. w Polsk. Zakł. Skody w Warszawie, Warszawa, ul. Mianowskiego 15 m. 25, r. ur. 1903, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1927.
93. Oberfeld Jan, Kier. Sekc. w Gł. Urzędzie Miar i Wag w Warszawie, Warszawa, ul. Nowy Świat 21 m. 26, r. ur. 1898, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1921.
94. Offert Stanisław, Kier. Warszt. Mech. w Inst. Metalurg. i Metaloznaw. Polit. Warsz., Warszawa, ul. Marszałkowska 51 m. 14, r. ur. 1866, Polit. w Neustadt (Meklemburg) Wydż. Mech., r. uk. 1894.
95. Okińczyc Tadeusz, Kier. Warszt. Bud. Parowozów F-ki H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Poznań, ul. Marcinkowskiego 1, r. ur. 1873, Inst. Technolog. w Petersburgu, Wydż. Mech., r. uk. 1901.
96. Orłowski Andrzej, Asyst. Walc. Huty Baildon w Katowicach, ul. Król-Huta 66, r. ur. 1902, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1928.
97. Orłowski Piotr, Konst. F-ki H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Poznań, ul. Stroma 6 m. 12, r. ur. 1904, Polit. Warsz. Wydż. Mech., r. uk. 1927.
98. Pac Władysław Inż. Stow. Bud. Kotłów w Warszawie, Łódź, ul. Tramwajowa 3 m. 10, r. ur. 1895, Polit. Warsz. Wydż. Mech., r. uk. 1923.
99. Pawłowski Aleksander, V-Prezes Federacji Międz. Prasy Techn. i Zawodowej, Warszawa, ul. Wspólna 34 m. 5, r. ur. 1858, Inst. Technolog. w Petersburgu, r. uk. 1883.
100. Pierożyński Tadeusz, Konstr. B. Konstr. Br. Pancernej W. I. B. Inż. w Warszawie, Warszawa, ul. Śto-Krzyska 28 m. 19, r. ur. 1903, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1927.
101. Plisowski Tadeusz, Kier. Warszt. i Z-ca Dyr. Państw. Niższa Szk. Techn. Kolejowa w Warszawie, Warszawa, ul. Szara 14 m. 23, r. ur. 1871, Politechn. Lwowska i Wiedeńska, Wydż. Mech., r. uk. 1878.
102. Prewysz-Kwinto Romuald, Kpt. Z-ca D-cy I Dyw. Pociągów Panc. w Legionowie, Legionowo, Koszary, Budyn. 12 m. 98, r. ur. 1896, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1933.
103. Raczynski Kazimierz, Dyr. T-wa Starachowickie Zakł. Górnicze w Starachowicach, p. Starachowice, r. ur. 1881, Polit. Kijowska. Wydż. Mech. rok uk. 1908.
104. Radwański Henryk, Konstr. Dz. Dzwig. i Urz. Transp. Warszawskiej Sp. Akc. Budowy Parowozów w Warszawie, Warszawa, ul. Sienna 45 m. 4, r. ur. 1903, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1928.
105. Reinelt Leopold, Asyst. Warszt. F-ki Stow. Mech. Polskich z Ameryki w Porębie, Poręba k/Zawiercia, F-ka Stow. Mech. Polskich, r. ur. 1907, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1931.
106. Relwicz Jerzy, Kier. B. Tech. F-ki Obrabiarek „Pionier“ w Warszawie, Warszawa, ul. Królewska 31 m. 19, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. ur. 1925.
107. Romanus Edward Kier. Wydż. Fabr. Sp. Akc. Bud. Parowozów w Warszawie, Warszawa, ul. Wilcza 26a m. 17, r. ur. 1892, Polit. Żuryska, Wydż. Mech.
108. Rościszewski Antoni, Szef Narz. F-ki P. Z. Inż. w Ursusie, p. Włochy, F-ka Ursus, r. ur. 1897, Polit. Warszawska, Wydż. Mech. r. uk. 1925.
109. Rozwadowski Jan, Kier. B. Konstr. F-ki Obrabiarek „Pionier“ w Warszawie, Warszawa, ul. Drużbacka 13, r. ur. 1903, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1926.
110. Rudnicki Władysław, Inż. Warszt. F-ki H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Poznań, ul. Górna Wilda 107 m. 8, r. ur. 1900, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1926.
111. Rybiński Stefan, Radca Urzędu Patent. Rzp. Polskiej, w Warszawie, Warszawa, ul. Widok 20 m. 7, r. ur. 1894, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1928.
112. Rymkiewicz Heljodor, Konstr. F-ki H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Poznań, ul. Rolna 21 m. 2, r. ur. 1899, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1929.
113. Sierpiński Stefan, Konstr. B. Warszt. P. Z. Inż. w Warszawie, Warszawa, ul. Marszałkowska 15a m. 23, r. ur. 1892, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1921.
114. Somnicki Roman, Jerzy, Kier. Wydż. Bud. Okr. w Kier. Marynarki Wojennej w Warszawie, Warszawa, ul. Nowogrodzka 4 m. 8, r. ur. 1896, Polit. Lwowska, Wydż. Mech., r. uk. 1924.
115. Starowicz Zygmunt, Konstr. Wojsk. Inst. Badań Inż. w Warszawie, Warszawa, ul. Ludwiki 6 m. 3, r. ur. 1903, Polit. Warsz., Wydż. Mech., r. uk. 1930.

Adres Administracji: Warszawa, ulica Czackiego Nr. 3 (Gmach Stow. Tech.), tel. 601-47.

Redakcja (Czackiego 3/5 m. 22) czynna w środy od godz. 18-ej do 19-ej (tel. 281-85).